

In tako je tudi prav! V obeh delegacijah priznavale so se blagodejne posledice našega prijateljstva z Nemčijo in ravno Čehi, v prvi vrsti dr. Lad. Rieger se je izražal v tem zmislu. Ali sleherna država, ako se neče odpovedati svoji nezavisnosti, ima svoje posebne težnje, posebne zakone, kateri vplivajo na njen razvoj. Roke vezati si ne smemo, spoštovati moramo samega sebe, nad vse nam je čuvati dostojanstvo avstrijske države, prijatelju nasproti nič menj nego odkritemu protivniku. V tem oziru vlada popolno soglasje med skupnim ministerstvom in obema delegacijama.

Viribus unitis.

I.

Leon Gambetta naglašal je nekoč v javnem govoru: „Politika je sitna stvar, kedor se je poprime, ne iznebi se je več.“ Jednake misli imamo o našem najnovejšem domačem političnem boji. Iz ničnosti, iz nemotiviranih razlogov rodilo se je naše narodno strankarstvo in ker je provocirano, basta, bojuje naj *per longum et extensum* svoj neplodovit, pogibeljen boj. Po okoliščinah, po razmerji, po lastnem stališču in lastni moči se ne vpraša pri tem; kakor je naravno, v vsakem strastnem, strankarskem boju. Iz prepričanja govorimo, če naglašamo, da najbolj ognjeni zagovorniki tako zvanega radikalnega stališča niso preverjeni o napačnosti nasprotne politike. Oni so udje, zaščitniki prve frakcije le ali iz osebne simpatije do njenih reprezentantov, ali, ker je ona naš prvoten, tako zvani akademsko političen ideal po pregovoru: *Ponere difficile est, quae placere diu.*

Dalje prirojena je nam vsem Slovencem neka antipatija, nekakov predsodek proti vsemu, kar je z vlado v zvezi. Roko na prsi, kedo bi bil mislil kedaj, da se poniža vlada do paktiranja z nami, da računji z našo močjo in da jej naša prijaznost gladi pot do dalnjega sporazumljenja v pomirjevanji in v praktičnem izvrševanju 19. odstavka ustanovnih postav.

Takove nepričakovane premise rodile so v zvezi z nekimi neutemeljenimi načeli našo politiko kakor čez noč v najhujše nasprotje proti vsemu, kar je v soglasji na račun narodnega programa za pomirjenje dveh narodnostij v deželi. Teško je soditi o moči te radikalne naše politike, ker, kakor smo uže izjavili, vemo iz osebne prepričanja, da delajo pri nas politične programe bolj osebe kakor narodne zahteve in da se masa naroda naslanja na onega, katerega ime je popularno, zaslužno v očeh njene neizkušene pomanjkljive politike.

Govorili smo baš o tem principu z najbolj omikanimi in tudi priprostim rojaki v raznih okrajih slovenskih. Čudno — povsodi

Mati se začudi. — Kar se Ane tiče, to lahko razumem, pravi; ona je njegova žena... Ali kako je tvoja druga hčer...

— Evlampija? Še slabši je od Ane? Vsa, kakor je, z dušo in telesom vrgla se je Volodki v naročje. Zavoljo tega je tudi zapodila vašega vojaka: ker ji je on, Volodka, tako ukazal. Ana — očitno je to — morala bi se čutiti žaljeno, posebno ker sestre trpeti ne more — in vender se pokori! Očaral jo je, ta prokleti človek! In potem zdi se nji, Ani, tudi prijetno, ko pomisli: glej no, Evlampija, kako prevzetna si bila zmerom, in kaj je zdaj postalo iz tebe!... O... oh, oh! Moj Bog, moj Bog!

Mati me nemirno pogleda. Jaz stopim nekoliko v stran, ker sem se bal, da bi me zapodili...

— Jako mi je žal, Martin Petrovič, začne mati, da ti je moj nekdanji rejeneč napravil toliko bridkega in se je skazal tako slabega človeka; ali vedi, da sem se tudi jaz o njem prevarila... Kdo bi bil mogel to pričakovati od njega?

— Gospa! zastoka Harlov in se udari na prsi; — jaz ne morem prenašati nevhvalečnosti svojih hčer! Ne morem, gospa! In vse, vse sem jima predal! Vrh tega mi vést ne

brez izjeme imenovali so se nam v prvi vrsti le osebe, nič kot osebe, ki so zagrešile toliko in toliko na račun popolnega narodnega programa, pregrešek sam imenoval se je redko, — o narodni škodi zaradi tega vedel ni nihče črtice.

Takov je torej resnični politični nasprotni položaj.

Prepričani smo, da, ko bi ne bilo osebne nasprotja sploh med narodnimi zastopniki, ko bi vsi brez izjeme proglasili sedanjo politiko tako zvane elastične stranke jedino pravo, ki nam zgotavlja naše narodne pravice, niti za trenotje bi ne dvojil najbolj navdušen, se vé da, omikan rodoljub, da nismo izdali, prodali peščici Nemcev na ljubo svoje narodne svetinje, svoj politični program.

Ako bi hoteli govoriti o moči stranke, kateri na ljubo pišemo ta članek, trditi si upamo, da je ona močnejši od prve, ima toliko več praktičnega duha, ker računji s faktorji, ki so v resnici, in asimilira svoje zahteve njenim okoliščinam.

In zaveznik te stranke je gotovo bolj vpliven kot zastopniki nasprotstva; kajti on je vlada sama, na katero so vender adresirane vse narodne zahteve brez izjeme, ker le jedina ona je naš rešitelj, nikedar svetovne politične konstelacije, kakor sanjarijo nekateri naši politiki v velikem stilu.

Katera stranka ima več vpliva pri tako mogočnem zavezniku, razsodi lahko najbolj priprost politik sam, brez našega komentara.

Prorokovati si pa upamo uže danes, da izgine, kakor se je rodilo, zopet čez noč narodno radikalstvo; kajti prej ali pozneje mora prešiniti ves slovenski narod zavest, da ne odločuje pot, po kateri hodimo vsi, obe naši stranki, do zaželjenega cilja, da ne osreči boj nikogar, temveč le zmaga, brez katere ostanemo sredi svojega narodnega radikalnega navdušenja ne obžalovanja vredni, temveč smešni borilci, ki zidajo svoje gradove v nedosežne višine, trdnih tal pa, kjer se stavi lahko kamen za kamnom do slovenske palače ravnopravnosti, poznati nočejo.

Omnes eodem cogimur! Vseh želje brez izjeme koncentrujejo se v pravi sreči naroda slovenskega.

Zaradi tega pozdravimo toliko veseleje onega, ki poda prvi Ariadino nit, ki pelje prvoborilce slovenstva iz labirinta raznih načel v narodnem boju v svetišče spoznanja in sporazumljenja, da „siva vsa je teorija“, jedino pravo je blagor našega naroda, za katerega se borimo vsi brez izjeme. **Rodoljub.**

da miru. Mnogo... oh! mnogo sem premišljeval, ko sem sedel na produ in se delal, kakor bi ribe lovil! „Da bi bil v svojem življenji vsaj kakó hasnil komu!“ mislil sem časi; „da bi bil vsaj revnim dajal, kmete oslobodil, ako ne za drugo, vsaj za to, ker si vse svoje življenje od njih živel! Vsaj boš moral za nje pred Bogom odgovor dajati. Takrat zilile se bodo nate vse njih solzice!“ In kaka je sedanja njih usoda: tudi o mojem času je uže bila jama globoka — kaj bi tajil ta greh — ali zdaj ji še dna ni videti! Vse te grehe sem si nakopal na dušo, svojo vést sem za otroke žrtvoval, in kaj imam od tega? Z doma so me cebnili, kakor psa!

— Nikar ne misli o tem, Martin Petrovič, opomni mati...

— In ko mi je rekel, ta vaš Volodka — povzame Harlov z novo silo — ko mi je rekel, da ne smem več prebivati v svoji sobici, v tisti sobici, kjer sem vsako bruno s svojimi rokami vzdal — ko mi je to rekel — sam Bog vé, kaj se je tedaj zgodilo v meni! V glavi mi je zabrnelo, v srci mi je bilo, kakor bi je z nožem... No! ostajalo mi ni družega, nego zaklati ga ali pa pobrati se z doma!... In tako sem pribežal k vam, do brotnica moja, Natalija Nikolajevna... vsaj

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor smo uže javili, mudil se je te dni rumunski kralj Karol na avstro-ogerskih tleh. Predvčerajšnjem zapustil je kralj Karol Dunaj ter se podal v Budimpešto, kjer ga je Nj. veličanstvo cesar na kolodvoru pričakoval. Zvečer bila je v opernem gledališču sijajna predstava, katere sta se udeležila tudi cesar Franjo Josip in rumunski kralj. Potem odpeljal se je kralj Karol v Bukarešt.

Avstrijska delegacija obdržavala je večeraj svojo drugo plenarno sejo. Obravnaval se je proračun skupnega finančnega ministerstva ter skupnega vrhovnega računskega dvora, nadalje o carini ministerstva vnanjih zadev, — Gledé redovitih stroškov za c. kr. vojsko, izraža se izvestje, koje je sestavil grof Falkenhayn, med ostalim tako-le: Proračunski odbor mora izraziti svoje popolno priznanje gledé ekonomičnega razdeljenja za c. kr. vojsko zahtevanih svot. Proračunski odbor držal se je po svoji vesti načela, štediti denarne moči davkoplačevalcev, a ob jednem hraniti in čuvati brambeno moč monarhije.

Finančni odbor ogerskega državnega zbora nadaljuje svoja posvetovanja o proračunu za leto 1885. V večerajnji seji odobrila se je svota 1 000 000 fr. za zidanje nove luke na Reki. Za uredenje gorenje Donave dovolilo se je 600 000 goldinarjev.

Predsednik hrvatskega sabora, poslanec Hrvat, in saborski podpredsednik Gjurgjevič, podala sta se predvčerajšnjem v Budimpešto, kjer bode izročila cesarju adresu hrvatskega sabora. Tudi ban hrvatski, grof Khuen-Hedervary, navzoč je v Budimpešti ter bode prisovstvoval izročanju adrese.

Tuje dežele.

Nemški državni zbor sezvan je v dan 20. novembra. Od ožjih volitev obavljenih je dosedaj komaj polovica, druga polovica mora se obaviti do sobote 15. t. m. O nemškem proračunu za leto 1885, kateri se bode najprej predložil državnemu zboru, javlja se, da iznašajo troški za vojsko (neračunajoč vojske bavarske, saske in vrtemberške) 262 711 084 mark, torej za 1 338 269 mark več nego preteklo leto.

V Plovdivu sestalo se je dné 3. t. m. narodno sobranje iztočne Rumelije. V govoru, s katerim je guverner Gavril Krestović otvoril zborovanje, naglasilo se je, da se bode zboru predložila zakonska osnova gledé zidanja železnice iz Jamboli v Burgas, odnosno v Slivno.

kam naj bi bil sicer naslonil svojo glavo? In ta dež, to blato... pal sem najmenj dvajsetkrat! In zdaj... v takem stanu...

Harlov pogleda po sebi in se pomakne na stolici, prav kakor bi nameraval vstati.

— Nikar, nikar, Martin Petrovič — naglo reče mati; kaj pa to dé, če si tla pomazal? Prava stvar! Zdej pa ti hočem nekaj predlagati. Poslušaj! Zdej te odvedejo v posebno sobo, dajo ti čisto posteljo, ti se sleci umij, lezi in zaspi...

— Mamica Natalija Nikolajevna! Jaz ne morem zaspati! reče Harlov bridko. V možganih mi je, kakor bi kdo s kladivom nabijal. Kajti zapoditi me, kakor nepotrebno žival...

— Lezi in zaspi! ponovi odločno mati. Potem te napojimo s čajem — in se pogovorimo s tabo. Ne žaluj, stari prijatelj! Ako so te izgnali s tvojega doma, na mojem najdeš vedno svoje pribežališče... kajti nisem še zabila, da si mi življenje rešil.

— Dobrotnica! zastoka Harlov in zakrije svoj obraz z rokami... Zdej rešite vi mene!

Ta klic gine mojo mater skoro do solzá. — Rada sem pripravljena, da ti pomagam, Martin Petrovič, sè vsem, s čemur le morem;

Angleška zbornica poslancev sprejela je predvčerajšnjem tudi v tretjem čitanju volilno reformo. Ker je vlada izjavila, da bode tudi predložila zakonski načrt gledé novega razdeljenja volilnih okrajev, upati je, da bode tudi gorenja zbornica angleškega parlamenta sprejela volilno reformo.

V Bruselju otvorila se je predvčerajšnjem **belgijska zbornica brez prestolnega govora.** Ko so konservativni poslanci zapustili parlamentno palačo, pričakovala jih je množica ljudstva ter je insultovala.

Iz Pariza se javlja, da so **Kitajci napali francosko vojsko pri Ke-Lungu,** no da so bili z velikimi izgubami odbiti. Francoska mornarica vjela je jedno kitajsko vojno ladijo.

Dopisi.

Iz **Vipave,** dné 9. novembra. (Izv. dop.) Kedo bi bil mislil, da bode nedolžna „domača stvar“, katero je Vam poročal Vaš dopisovalec v številki 199 „Ljublj. Lista“, tikajoča se tombole v prid prostovoljni požarni brambi v Vipavi, tako neusmiljeno dregnila v sršenovo gnezdo. Pač res, *wie der Schelm ist, so denkt er von Anderen.* To je v nebo vpijoča pregreha, da je samostojni Vaš poročevalec omenjal dobroznanega vinorejca in vinotičarja gosp. A. Perhavca v Vipavi, da ni prejel poiskanih si dovoljenja tam nekje pri komaj polnoletih mladeničih!

Križajte ga! pogumnega plebejca, ki se noče klanjati ne imponujočemu napuhu; sapo mu zaprite! možu iz ljudstva, ki dela za ljudstvo. Glej ga, kako se peni to talmi-veljaštvu, zibajoče se v ničemurni domišljiji, da ima ono samo v najemu omiko in oliko — dober tek, gospóda! Porabite pridno čas, „dokler je še dneva kaj“, morda pride doba prej, kakor si jo ta ali oni vitez neviteškega čutja želi, ko bode marsikdo imel časa dovelj premišljevat resnico Dantejeve trditve: „Najhujša vseh je bolečín, v nesreči srečnih dnij spomin.“

Gospod urednik! to niso gole rekriminacije, sleherni beseda, kojo sem dosihmal zapisal, je vestno premišljena, kajti *es ist etwas Faules im Königreiche Daenemark* in v dolžnost si štejejo, v patrijotično dolžnost, polagoma, mi pravimo — polagoma, prav kavalirsko „odgrinjati“ krinko raz nekavalirskih obrazov. In glejte! tista „nedolžna domača stvar“, sam Bog vedi, kako rodovitna mati bodeš še ti poročilom — recimo naravnost — rokavico so nam vrgli pod nogé, in ker nismo kukavice, ampak pogumni in ponosni dovelj, če tudi nam ni zibelj tekla na parketih, ampak v borni, pošteni koči, mi pobereмо rokavico, opominajoč gotove neizkušene, a zato tim brez-

ali obljubiti mi moraš, da me boš slušal in boš vse slabe misli zapodil od sebe.

Harlov vzame roke z obraza.

— Ako je treba, reče on, morem celó vse odpustiti.

Mati odobrovalno pomigne z glavo. — Jako me veseli, da je tvoje mišljenje tako kristijansko, Martin Petrovič; ali o tem bodeva kasneje govorila. Pred vsem osnaži se — in kar je glavno, lezi spat. Odpelji Martina Petroviča v zeleni kabinet pokojnega gospoda, reče mati hišniku — in kar koli zahteva, naj se mu takoj dá! Ukaži, da se njegova obleka posuši in očisti — in za potrebno poprašaj pri hišini — ali slišiš?

— Slišim, odgovori hišnik.

— In kadar se vzbudi, ukaži krojaču, naj mu mero vzame; tudi brado mu bo treba obriti. Ali to ni treba še zdaj, ampak pozneje.

— Slišim, ponovi hišnik. — Prosim vas, Martin Petrovič! Harlov se vzdigne, pogleda na mater in se ji hoče približati; ali ustavi se in se prikloni do pasu. Potem se trikrat prekriža pred sveto podobo in odide za hišnikom. Za njima se zmuznem tudi jaz iz sobe.

XXIV.

Hišnik pripelje Harlova v zeleni kabinet in precej steče k hišini, ker na postelji ni bilo

obzirnejše domišljave mladeniče na: *Est modus in rebus, sunt certi denique fines.*

Danes pa ostanimo pri oni „nedolžni domači stvari“, kajti mi ne pripustimo tega, da bi nam sploh kedo podtikal, da poročamo nesresnico, da pretiramo stvar, delujoči ob enem propagando za tega ali za onega na škodo konkurence družih. Namen oni „domači stvari“ je bil, pripomoči prostovoljni požarni brambi v Vipavi, da bi ji tombola donesla, kolikor le možno, največ dobička, in kar se tiče omenitve gosp. P., hočemo konstatovati v svojo obrambo, da je poslavlila c. kr. kmetijska družba vojvodine kranjske v občnem zboru dné 23. novembra 1881 gosp. A. P., šestnika v Vipavi, s častno diplomom v priznanje velikih zaslug za povzdigo sadjarstva in vinarstva v posnemanji slapske šole in za razširjevanje temeljitega znanstva v važnem tem oddelku kmetijstva našega, po katerem se znamenito tudi pomaga blagostanju domovine naše. Radostno mu je potem odbor izročil „častno diplomom“ z iskreno željo, da še mnogo let dela na prid in čast mili domovini naši.

Zasluzi li torej mož, ki tako odlikovanega seljaka spoštljivo omenja v javnem listu, da se potem nesramno sumničji? *Nur gemacht!* — Vitezi cenjeni, mi Vam povemo, kam ste namenjeni. Pri Filipih se zopet vidimo!

Razne vesti.

— (Čuden samomor.) Iz Badena pri Dunaji se poroča, da je nekova Magdalena Novak, 76letna starka, skočila „življenja sita“ v sod, v katerem je bilo več veder vode ter se utopila.

— (Naselbina delavcev je pogorela) v Koloradu. Možje so bili ravno v rovih za srebro, ko je nastal ogenj, in žene, starci in otroci bili so sami doma. Ogenj napravil je škode za več sto tisoč dolarjev, več bolnikov in otrok je zgorelo.

— (Baron Aleksander Stieglitz,) znani bivši chef prve in najznamenitejše banke v Petrogradu, umrl je 5. novembra. Zapustil je premoženje 145 milijonov rubljev in — nič otrok. Država dobi kacic 6 milijonov ostalinske takse.

— (Konj se je splašil na gledališkem odru.) V Bruselju igrali so 5. novembra opero: „Židinja“. Na oder pridejo tudi konji in jeden izmed teh se je na deskah — splašil. Skočil je proti orkestru, padel s sprednjim delom med muzike in bítí okrog sebe, da je nastal velikanski strah med igralci in gledalci. Udje orkestra so popadli svoje instrumente in bežali, kamor in kolikor so le mogli. Po gledišču so jele ženske kričati in omedlevati — krik in vriš je bil nepopisen! Dolgo

perila. Suvenir, ki nas je srečal v prednji sobi in je za nami skočil v kabinet, začne se takoj režati, hohotati ter vrteti okrog Harlova, kateri je noge in roke stegnil nekoliko narazen in se je bil zamišljeno ustavil sredi sobe. Še vedno je kapala voda ž njega.

— Všed! Všed Harlus! piskal je Suvenir, razkoračil se in uprl roke v bök. — Veliki ustanovitelj znamenitega rodú Harlovljega, ozri se na svojega potomca! Kak je on? Ha, ha, ha! Dovolite, svetlost, da vam poljubim roko! zakaj ste oblekli črne rokavice?

Jaz hočem Suvenira zadržavati in ga osramotiti; ali ni se mi posrečilo.

— Zajedalca me je imenoval, skledoliza! „Saj nimaš svoje strehe!“ pravil mi je. In zdaj je on sam postal tak zajedalec, kakor sem jaz grešni človek. Kar je Martin Harlov, to je vlačugar Suvenir — oba sta eno in isto! Tudi on se bo živil o miloščini! Vzeli bodo zavaljano škorjo kruha, katero je uže pes povohal ali ne maral, in porečejo: „Ná in jej!“ Ha, ha, ha!

Harlov stal je vedno nepremično, glavo je povobil in raztegnil roke in noge.

— Martin Harlov! starodavni plemenitaš! piska Suvenir dalje. Kako visoko se je povzdignil, fej sém, fej tje! Ne pridi k meni, sicer te treščim! tako je pravil. In ko je za-

je trajalo, predenj so kljuse poprijeli in odvedli iz orkestra in predenj se je vrnil mir med gledalce in igralce. Razen malih prask, katere je dobila neka pevka v splošni zmešnjavi, se ni nikaka nesreča pripetila.

— (Žito in sadje) daje Kaliforniji več dobička na leto, kakor vsi njeni zlati in srebrni zakladi. Placer-County v severnem delu te države pridelal je letos za jeden milijon žita in sadja, srednji del Kalifornije pa za šest milijonov.

— (Norci ne izmrjó.) Nekov Oliver Vormald razglašá v ameriškanskih listih, da se hoče čez padec reke Niagare pognati v balonu iz kavčuka, če se mu plača 1000 dolarjev. Balon bi imel 15 čevljev premera in stene njegove tri četrtpalca debelosti. Napolnil bi se s stisnjenim zrakom in vanj bi šel Oliver Vormald, ki meni, da bi deset minut zdržal v njem. — Prav ameriškansko!

— (Umetna shramba za denar.) Listi poročajo o jako praktični iznajdbi — za one namreč, ki imajo kaj pod palcem. Nova posoda za denar obstoji v prvi vrsti iz malega predala, ki ima celo vrsto gumb. Kakor se pritisne na jedno ali drugo gumbo, pride nekaj denarja na svitlo, in sicer v svotah od 1 krajcarja do 10 gold. — Izumitelj upa, da bodo ti aparati kmalo v vseh prodajalnicah v rabi. V štetji se ne bode nikakor mogoče zmotiti, takó natančno deluje nova priprava.

— (Mrtvo ženo elektrizoval.) O slavnem Edisonu poročajo listi, da je nedavno umrlo svojo ženo takoj po njeni smrti elektrizoval, z upom, da najde kake posebno važne posledice takega postopanja. Napoljal je močan električni tok skozi mrtvo truplo — in v istini, srce je jelo zopet bítí! Celi dve uri je po malem utripalo, potem pa se je vender umirilo. — Utripanje ni bil kak povratek življenja, temveč gibanje se je vršilo vsled vpliva na mišice in živčevje.

— (Društveno življenje v Newyorku.) V Newyorku imajo naslednja ljudstva svoja narodna društva: Nemci, Angleži, Japanci, Kitajci, Turki, Rusi, Norvežci, Malagezi, Švedci, Ogri, Irči, Valci, Škoti, Francozi, Španjci, Portugizi, Italijanci, Holandci, Švicarji, Grki, Mehikanci, Brazilijanci, Čehi, Poljaki, Hrvati itd. Newyork je najbolj kozmopolitično mesto vsega sveta. In vender ne čujemo o kakem narodnostnem boju.

— (Oj te ženske!) V Newyorku izdal je spekulativen knjigar delo z naslovom: „Praktični svéti za nelepe ženske“ — misleč, da se bodo kar trgali za-njo. A v dveh letih se je revež znebil samo jednega eksemplara in še tistega mu je nekdo — ukradel!

voljo svoje prevelike pameti začel razdajati in deliti svoje imetje — kako se je tedaj postavljaj! „Hvaležnost!“ kričal je, „hvaležnost!“ In zakaj si mene po polnoma izpustil? Zakaj meni nisi ničesar zapisal? Jaz bi ti bil morda bolj hvaležen! Ali nisem resnično govoril, da ga bodo posadili z golim hrbtom . . .

— Suvenir! zakričim jaz; ali Suvenir se ni zmenil za me. Harlov se še vedno ni zganil; zdelo se je, kakor bi bil še le zdaj zapazil, kako je bilo vse na sebi moko in bi čakal, kedaj poberó vse ž njega! Ali hišnik se še noče povrniti.

— In to je vojak! začne z nova Suvenir. — Ta je leta dvanajstega domovino rešil! takrat je pokazal svojo hrabrost! In kaj je naredil? Zmrzlim marodérjem je slačil hlače: to je bilo vse naše delo; in zato naj le zatopota kaka gospica z nogo, uže nam pade srce v hlače . . .

— Suvenir! zakričim še enkrat.

Harlov po strani pogleda Suvenira; do tega trenutja se je zdelo, kakor bi niti ne bil opazil njegove navzočnosti in kakor bi ga bil nánj opozoril še le moj vsklik.

— Le pazi, bratec, reče votlo, da se ti ne pripeti kaka nesreča!

(Dalje prihodnjič.)

Domače stvari.

— (Odklikovanje.) Oskrbniku materiala pri rudarskem vodstvu v Idriji, g. V. Leitheju, se je v priznanje njegovega mnogoletnega zvestega in uspešnega poslovanja podelil naslov nadoskrbnika.

— (Priznanje.) Ljubljansko veteransko društvo dobilo je od poveljnika 3. oddelka v Gradci fzm. baron Kuhna dopis, v katerem se izreka zahvala, da se je oglasilo 57 veteranov, kateri hoté oskrbovati bolne in ranjene vojake.

— (Deželni šolski svet za Kranjsko) imel je dne 21. in 25. oktobra t. l. redno sejo. Iz zapisnika posnemljemo naslednje: Po otvorenju prve seje po gospodu predsedniku poroča zapisnikar o dopisih, kateri so došli in rešili od slednje seje. — Potem poprime besedo gospod predsednik ter se v toplih besedah spomina umrlega večletnega člana deželnega šolskega sveta, deželnega nadzornika Rajmunda Pirkerja ter izreka o njega smrti sožalje. — To se vzame v znanje ter se potem preide na dnevni red. — Ustanovitev jednorazredne ljudske šole na Kalu v šolskem okraju krškem se dovoli ter se za dotično učiteljsko mesto določi plačilo 450 gl. — Vpeljava poludnevne pouka v prvem razredu v ljudski šoli v Trnovu, dalje v ljudski šoli v Košani in Radovici se dovoli. — Dopisi o razširjenju dvorazrednice na Dobrem Polju v trirazrednico se izročijo z dotičnimi predlogi kranjskemu deželnemu šolskemu svetu. — Prošnja nekega učitelja, naj bi se mu pripoznala učiteljska sposobnost kot učitelju na splošnih ljudskih šolah ter se mu vštela učna leta kot stalnemu učitelju od leta 1855 se predloži na višje mesto. — Odločilo se je o pritožbi nekega učitelja proti ukoru, katerega mu je dal krajni šolski svet, kakor tudi o pritožbi neke župnije gledé vodstva petja med šolarsko mašo, na dalje se je tudi odločilo o disciplinarnem slučaju proti nekemu učitelju. — Nadučiteljski mesti na Trati in v Preserji in več drugih učiteljskih mest na ljudskih šolah se je stalno nastavilo ter se gledé začasne nastavitve nekaterih učiteljskih močij poročalo dotičnim okrajnim šolskim svetom. — Ljudsk učitelj se je v jedno službo in z jednako plačo iz službenih ozirov premestil na drugo ljudsko šolo. — Mnogim srednješolskim, glavnim učiteljem in učiteljem na vadnici so se priznale petletne doklade. — Srednješolski učitelj se je potrdil definitivnim ter se mu je priznal naslov „profesor“. — Rešilo se je več prošenj za denarno pomoč, dalje za remuneracije.

— (Državnim uradnikom) znižala se bode voznina na železnici za petdeset odstotkov, kakor smo zvedeli. Toliko v popravek večerajšnje pomote.

— (Glavni odbor kmetijske družbe kranjske) zboroval je minolo nedeljo in poleg obsirnejšega poročila o tej seji opozorujemo tukaj posebno na tri sklepe: prvič, da se na kmetijski vrt sprejme z novim letom počenski vrtnar, izučen strokovnjak; — drugič, da se bode prihodnje leto pri prodaji subvencionirane govedí oziralo pred vsem na Dolenjsko in Notranjsko — in tretjič, da se družba udeleži shoda sadjarjev v Gradci dne 15. t. m., kamor se podajo v ta namen društveni tajnik gosp. G. Pirc, pa odborniki dr. Poklukar in Oton Detela in morebiti še drugi odborniki. (Nov.)

— (Iz Gorenje Vasi nad Loko) nam poroča prijatelj: Uže dalj časa vznemirjale so naše prebivalstvo razne tatvine, ki so se dogodile deloma na Trati, deloma v bližnji Sestranski Vasi. Dolgoprstež, ki je jemal svojim bližnjim, bil je z raznimi stvarmi zadovoljen. Tu si je prilastil desk, tam žita, drugod petroleja ali lončene posode — vse mu je bilo dobro. Konečno so vendar prišli tatu na sled. V noči 17. oktobra zapazil je mizarški pomočnik Tom. O., da je nekov Miklavž Ramovš hotel odnesti desko; ta stvar se je naznala zandarmeriji, ki je takoj preiskala stanovanje bratov Ramovšev. Našla je dokaj orodja in družih nakradenih rečij. Redarstvo je obadva prijelo in jih odgnalo v Škofjo Loko k sodniji.

— (Železnica Trst-Herpelje.) Za gradnjo železnice Trst-Herpelje se bode v prihodnjem letu postavilo v državni proračun 1 500 000 gl.

— (Velikansko državno poslopje) zidalo se bode v Trstu; v tem poslopju bodo poslovala morská oblastva, pošta in brzojav. Troški za to poslopje so proračunjeni na 1 500 000 gl., in stavili se bodo pet let zaporedno v budget. Doznanji poslopji, kjer je pošta, se bosta po proračunu prodali za 300 000 gl.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Brno, 12. novembra. Grofa Chorinskega grad v Veselji je predčerašnjem po polnem pogorel. Vzrok požaru ni še znan.

Zagreb, 12. novembra. Vladika Strossmayer je danes nadaljeval ogledovanje tukajšnjih naprav. Jutri dopoldne bode šel vladika v mestno dvorano ter bode tam zbranemu mestnemu zastopu in prirediteljem slavnosti izrekel svojo zahvalo za prirejen mu vzprejem.

Pariz, 12. novembra opoldne. Od večeraj opolnoči do danes opolnoči se je v bolnicah pomnožilo število bolnikov na kolero za 132, umrlo jih je 51; v bolnicah je zdaj vkup 271 bolnikov za kolero. V mestu in v bolnicah je večeraj vkupno umrlo 107 oseb za kolero.

Hongkong, 12. novembra. (Reuterjevo poročilo.) Kitajci napali so francoske čete pri Ke-Lungu, a Francozi so jih odbili. Kitajci izgubili so mnogo mož; francoske izgube so neznatne. — Francozi so si osvojili kitajsk topnišk čoln „Feihor“.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 13. novembra.

	gl.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.25
„ „ „ srebri	82.50
Zlata renta	103.75
5% avstr. renta	96.50
Delnice národne banke	870.—
Kreditne delnice	294.10
London 10 lir sterling	122.80
20 frankovec	9.72 ²
Cekini c. kr.	5.78
100 drž. mark	60.—

Tujci.

Dne 11. novembra.

Pri **Maliči:** pl. Salzer, c. kr. gozd. nadsvetnik, z Dunaja. — Perutz, fabrikant, z Dunaja. — Polak in Ladstätter, trgovca, z Dunaja. — Laenig, črkolivar, z Dunaja. — Schweighofer, potovalec, iz Brna. — Zimmer, potovalec, iz Liberce. — Pajk, trgovec, iz Zagreba.

Pri **Slonu:** Wallner, knjigovodja, z Dunaja. — Cijak, potovalec, z Dunaja. — pl. Albori, soproga velikotrčca s hčerko, iz Trsta. — Krämer, trgovec, iz Ichenhausna. — Scheierling, c. kr. rač. oficijal, iz Grada. — Renaldy, potovalec, iz Siska. — Mejač, učitelj, iz Komende.

Pri **Južnem kolodvoru:** Fürsattel, trgovec, iz Norimberka. — Rhinowin, c. kr. stotnik, iz Banjaluke. — Kucher, c. kr. nadporočnik, iz Zadra.

Pri **Avstr. carji:** Jelenc, zasebnik, iz Tržiča.

Tržne cene.

V Ljubljani, 8. novembra: Hektoliter banaške pšenice velja 7 gl. 22 kr., domače 6 gl. 50 kr.; ječmen 4 gl. 55 kr.; reš 5 gl. 20 kr.; ajda 4 gl. 71 kr.; proso 5 gl. 53 kr.; turšica 5 gl. 40 kr.; oves 3 gl. 9 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gl. 85 kr.; leča hektol. po 8 gl. — kr., bob 8 gl., fižol 8 gl. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., speh po 58 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 56 kr., drobniško po 34 kr., — Piske po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gl. 69 kr., slame 1 gl. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gl. 60 kr.; mehkih 5 gl. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gl., belo 20 gl.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
12. nov.	7. zjutraj	745.87	+ 1.6	svzh. sl.	js.	0.00
	2. pop.	743.28	+ 6.8	s. sl.	»	
	9. zvečer	743.46	+ 2.2	szpd. sl.	obl.	

Ravnokar nam je došel:

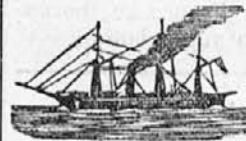
Najnovejši pisalni koledár

za odvetnike in beležnike

za navadno leto 1885.

Cena gold. 1,20, franko po pošti gold. 1,30.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

International Line.
Iz TRSTA direktno
v NEW-YORK.

Veliki parniki prvega razreda te črte plujejo redno v New-York in prevzemljejo naklad in potnike po najnižjih cenah in v najboljši oskrbovanje.

V New-York — Odhod iz Trsta.

Parnik „Bracadale“ 3300 ton okolu 12. novembra.
„Surrey“ 4200 „ „ 30. „

Popotniška kajuta 200 gl. — medkröv 60 gl.

Zaradi potovanja blagovoli naj se oglasiti pri

J. Terkuile

glavni agent za prevóz čez morje.

Via dell' Arsenale št. 13, Teatro Comunale, Trst.
Zaradi naklada pri Emilianu d'Ant. Poglayen-u,
glavnem agentu. (115) 10-5

V našem založništvu je ravnokar izšlo:

Odkritje Amerike.

Predelal H. Majar.

Trije deli — 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vazani 1 gl. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

O tej knjigi piše prvi naš leposlovní list „Ljubljanski Zvon“:

«Lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode za tegadelj hvaležen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo preredil slovenski mladini. Te dni je prišla na svetlo v Ljubljani pri Bambergu in ves naslov jej je: «Odkritje Amerike.» Predelal H. Majar. Poučno zabavna knjiga v treh delih o I. Kolumbu, II. Kortesu, III. Píсарu. Papir je, kakor se taki knjigi spodobi, močan, tisk lep, pravilen in razločen, vsa vnanja oblika prijetna in prikupljiva in tudi cena blizu 30 tiskovnih pol obsežni, trdno v platno vezani knjigi ne previsoka. Ako se ozremo po naši književnosti, pritegniti moramo, da razven Ciglar-Tomšičeve «Sreče v nesreči» ne poznamo knjige, ki bi tako prijala mladim slovenskim bralcem, kakor Majarjevo «Odkritje Amerike.» Preverjeni smo, da se ta lepa knjiga skoro udomači po slovenskih hišah in šolskih knjižnicah.» (94) 3

Dobiva se pri

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bambergu
v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.